

પાંચમો પડાવ | રમેશ આર્યા

‘કોઈ બીજું એક’ : હરેશ ‘તથાગત’, પ્ર. ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, ગોવર્ધન ભવન, આશ્રમ માર્ગ,
અમદાવાદ ૩૮૦૦૦૮, પ્ર.આ. ૨૦૦૭, પૃ. ૮+૧૦૧ = ૧૧૦, કિ. ૩. ૫૦/-]

શ્રી હરેશ ‘તથાગત’ના ‘એટલે’ (૧૯૭૪), ‘સિસિફસ’ (૧૯૮૪), ‘સાક્ષીભાવ’ (૧૯૮૫) અને ‘અલબત્ત’ (૧૯૮૦) અમ ચાર ગજલસંગ્રહો આ પૂર્વ પ્રકાશિત થઈ ચૂક્યા છે. એમણે કેટલાંક સંપાદનો પણ કર્યા છે. વળી ‘ગુજરાતી ગજલ : ગતિ અને ગરિમા’ એ વિષય પર એમનો મહાનિબંધ છે. આમ, આ કવિ સાહિત્યના જે સ્વરૂપ સાથે કામ પાડે છે તે સ્વરૂપથી સંપૂર્ણપણે માહેર છે. એટલે જ્યારે તેઓ ‘કોઈ બીજું એક’ નામે પાંચમો ગજલ-સંગ્રહ લઈ આપણી પાસે હાજર થાય છે ત્યારે સ્વાભાવિક રીતે જ તેમની પાસે આપણી અપેક્ષા વધી જાય છે. તેઓ ઓશોમાં શ્રદ્ધા ધરાવે છે અને આ સંગ્રહ તેમણે ‘રહસ્યદર્શી, સંબુદ્ધ, સદ્ગુરુ ઓશોના સુરજમુખી-શા કાવ્યાત્મક સ્થિતને’ એ આર્પણપ્રક્રિતાઓ લખી સર્વંદન હરેશ ‘તથાગત’ (સ્વામી આત્મપ્રભાત) તરીકે આર્પણ કર્યા છે. કોઈ પણ સર્જકની કૃતિનું ઇતિહાસી મૂલ્યાંકન કરવું જોઈએ, પણ સર્જકના ભાવવિશ્વને જાણવા-સમજવા માટે ક્યારેક સર્જક અંગેની કેટલીક માહિતી પૂરક માહિતી તરીકે સરસ રીતે ઉપકારક નીવડી શકે. એટલે આટલો ઉલ્લેખ.

શ્રી હરેશ ‘તથાગતે’ અમના કાવ્યસર્જનમાં ગજલ-સર્જનને જ મુખ્યત્વે સ્વીકાર્યું છે. એ વાદને ગજલ-ગાન વિશેષ ભાવે છે, કાવે છે. એ જીવનને એક ઉત્સવ તરીકે સ્વીકારે છે. જીવનનાં સુખ-દુઃખ, તડકી-છાંયડી, અરે, મૃત્યુને પણ તેઓ એક ઉત્સવના પ્રસંગ તરીકે માર્ણે છે અને નિરૂપે છે. આ સંગ્રહમાં તેમના આ ભાવવિચારને નિરૂપતા ઘણા શેર આપણને સાંપડે છે :

કેમ છો રૂપી શર્કું છું મૃત્યુ જેવા મૃત્યુને

એટલો હળવો થયો છું - આટલે આવ્યા
૨ । ૪ ૧ ૧ !
૫

નિજનાં મરણખત પર કરું સાચી
૨ । ૫ ૧ ,
હો એટલી નિર્દેખ મારી જિંદગી !
૫

મૃત્યુની તારીખ-શા લેદી ખુલાસા -
ભય ઉમેરે શાસની નિત આવ-
જા ૨ ૧ ૧ . !

મૃત્યુની ઉપસ્થિતિ, તેની સભાનતાને સામે છેદે તેઓ જીવનને તેના અનેક પરિમાણ સાથે જાણે છે અને માણે છે. શાશ્વત તત્ત્વ પ્રત્યેની તેમની શ્રદ્ધા જુઓ કેવી સરસ રીતે આ શેરમાં અભિવ્યક્ત થઈ છે :

સદા એક અજવાસ સાથે રહ્યો

કદી દીપ ઠર્યું ન અની
૨ । ૪ ૨ ૦ ૧ ૧ !

જિંદગીની ખેડેલી અડધી સફરની પ્રાપ્તિ અને નિર્ઝળતાની વાત તેઓ નીચેના શેરમાં સુંદર રીતે નિરૂપે છે :

ઘરેણું અમારું, અધૂરપ અમોલી
-
અમે સંસ્મરણો અડધી
૨ । ૬ ૨ ૦ ૧ ૧ !

જિંદગી છે, જીવન છે એટલે કોઈ પણ વ્યક્તિને તેનામાં વસતું ‘કોઈ બીજું એક’ જિંદગીના હરએક મોડ પર અંતરે છે. કવિ તેમાંથી કઈ રીતે બાકાત રહી શકે ? કાવ્યસંગ્રહના મુખપૃષ્ઠના ચોથા પૃષ્ઠ પર સ્થાન પામેલી અને સંગ્રહના પૃષ્ઠ પર મુદ્રિત થયેલી ‘કોઈ બીજું એક’ આ સંગ્રહની કેટલીક સણંગ સફળ ગજલમાંની એક ગજલ છે. આમ તો આખી ગજલ ભાવક સામે મૂકવા જેવી છે છતાં તેમાંના મને વિશેષ પસંદ પડેલા શેર અને પ્રસ્તુત છે :

કોઈ બીજું એક છે જે ભીતરે -
માર્ગ અધૂરચ, રોજ મારો
અ । ૧ ૨ ૧ ૨
૫

આ છે જો કે અસંભવ વાત, પણ

-
ઘન તો કરિયો, કદાચિત મન મરે !

કશાકની પ્રાપ્તિની, કશી લાગણી-પ્રેમની અભિવ્યક્તિ ભલે સંયમિત સૂરમાં પણ જો આપણને ગજલમાં જાણવા-માણવા ન મળે તો જાણે કશીક અધૂરપની અનુભૂતિ ભાવકને થતી હોય છે. પણ આ કવિ એવી અધૂરપ વર્તાવા દેતા નથી.

કે જ ના સામે મળે તો પરવડે,
તું મને સામે મળે છે ત્યાં
૨ । ૬ ૧ ૧ !

એમની ગજલમાં ક્યારેક પુરા-કલ્યાણ પણ બહુ સરસ રીતે ગુંથાઈને આવે છે :
ચાખ શબદી બની બધી ઘટના

-
જે કશું હે મને તપાસી હે !

કવિ સપાટીથી ઊંડે તળિયા સુધી પણ એમની ગજલમાં ગતિ કરે છે ત્યારે ઊંડું તત્ત્વજ્ઞાન સુલભ થાય છે :

એકલું જવાય એને જન્મ ગણ -
સર્વનો થઈ જાય એ અવતાર

કેમ હોયાય બહાપર્યત, કે -

અટક્યા મોહની સગાઈમાં !

કવિ એમના વિવિધ ભાવ ફક્ત સુષ્ઠુ સુષ્ઠુ રીતે જ નિરૂપે છે એમ નથી. ક્યારેક તે હળવા આકોશ સાથે કે થોડી બોલડી રીતે આજના માણસની વાત આપણી સમક્ષ મુકે છે :

માણસ માતર દલાલ થઈ ર્યો છે,
પાનખરની ટપાલ થઈ ર્યો છે !

ઝાંડ ભાળી પખાજની પડખે -

જવ શું એકતાલ થઈ ર્યો છે !

સારો કવિ ક્યારેક તેની અભિવ્યક્તિને સચોટ અને અર્થવાહી બનાવવા નવો શબ્દ કે શબ્દસમૂહ બનાવી પ્રયોજે છે, ત્યારે તે શબ્દો સર્જકની સર્જશક્તિના પરિચાયક બની જતો હોય છે. પૃષ્ઠ ૨૪ પરની ગજલમાં આપણને આવા બે શબ્દો : ‘મૌન પાંચમ’ અને ‘સુખતૃષ્ણા’ સાંપડે છે.

આમ, ‘કોઈ બીજું એક’માંથી પસાર થતાં આપણને જીવન, જગત, મૃત્યુ, પ્રેમ – એમ સંસારની પીડા અને પ્રેમ ક્યાંક હળવી રીતે તો ક્યાંક આકોશ સાથે સરળ, સહજ અને સ્વાભાવિક રીતે આ ગજલમાંથી પસાર થતાં સાંપડે છે. જીવન અને જગતને ઉજાગર કરતાં ઉપર ભાવકો સામે રજૂ કરેલા શેર જેવા બીજા પણ શેર આ સંગ્રહમાંથી સાંપડે તેમ છે.

આપણે જાણીએ છીએ કે પ્રાણ્યના વિવિધ ભાવ-આવિર્ભાવ તથા અધ્યાત્મ અને ચિંતન કોઈ પણ સારા ગજલકારની ગજલમાં માણવા-પ્રમાણવા મળતા હોય છે. અહીં ભાવકને એ પર્યાપ્ત માત્રામાં મળે છે. એ ભાવ-આવિર્ભાવ આગંતુક નથી, સહજતાથી તેમની ગજલમાં આવે છે.

આ કવિ પાસેથી આપણને અગાઉ ચાર ગજલસંગ્રહો સાંપડ્યા છે. આ એમનો પાંચમો ગજલસંગ્રહ છે, પાંચમો પડાવ છે એટલે સ્વાભાવિક રીતે જ આપણને તેમની પાસેથી વિશેષ અપેક્ષા રહે. અહીં ભાવકની અપેક્ષા મહદેશો સંતોષાય છે એટલું નોંધીને આપણે સહજતયા આ સંગ્રહને આવકારીએ.